

שיחת השבוע

יש חדש

הקפות ראשונות

בתי חב"ד ברחבי הארץ מפעילים את מיזם ההקפות הראשונות, שנועד להעלות את המודעות להקפות בליל שמחת תורה. הציבור הרחב מוזמן להקפות האלה, והבאים גם ייהנו מקידוש ומכיבוד ביד רחבה. לאור ההצלחה בשנים הקודמות מצפים לקהל גדול.

הקפות שניות בכפר חב"ד

ועד כפר חב"ד מזמין את הציבור להקפות השניות המפורסמות, שייערכו במוצאי שמחת תורה, ברחבת האירועים ברחוב המגיד ממזריטש, בהשתתפות גיבורי 'חרבות ברזל'. אלפים באים לשמוח שמחה טהורה וסוחפת, עם חסידי חב"ד, עד השעות הקטנות של הלילה. את השמחה יובילו הזמר נמואל הרוש ותזמורתו. ההקפות יתחילו בשעה 8:30 בערב.

הקפות במערת המכפלה

בית חב"ד חברון מקיים במוצאי שמחת תורה הקפות שניות במערת המכפלה, עם תושבי היישוב היהודי בחברון ועם ציבור מגוון שיבוא מכל רחבי הארץ. הזמר החסידי מנדי ג'רופי ירקיד את הציבור. אולם יצחק יהיה פתוח. ההקפות מתואמות עם כוחות הביטחון (לפרטים חפשו 'הקפות שניות במערת המכפלה').

גם בתקופות האפלות ביותר בהיסטוריה היהודית לא ויתרו יהודים על שמחת החגים. יש בידינו אינספור תיעודים על שמחת תורה במחנות ההשמדה של הנאצים ובמחנות הכפייה של הקומוניסטים. יהודים שחייהם היו תלויים מנגד עשו כל מאמץ לשמוח בשמחת התורה, כי מהשמחה הזאת שאבו כוחות להוסיף לחיות ולהאמין.

החסידות מדברת הרבה על כוחה של השמחה להפוך מציאות שלילית לחיובית. היא מדגישה את ההכרח להימנע משקיעה בדכדוך ובעצב, אלא לשמוח ולרומם את הרוח, ובמיוחד בשמחת החגים ובשמחת התורה. שמחה פורצת גדרים, מבטלת גזירות ומעוררת שפע רב ממרומים.

שמחת הנשמה. הקפות שניות בכפר חב"ד, אשתקד (צילום: שניאור שף)

להזיז הצידה

דווקא עכשיו, כשאנחנו מתפללים לניצחון על אויבנו, עלינו לזכור את הפתגם 'לא המנצח שמח, אלא השמח – מנצח!'. השמחה היא המביאה את הניצחון. דווקא עכשיו הגנו נדרשים להרבות בשמחה פנימית ואמיתית, שתעניק עוצמה לעם ישראל וממנה יבוא הניצחון השלם.

היממה של שמחת תורה היא מקור השמחה, היא המעיין שממנו אנחנו יכולים לשאוב שפע של שמחה לכל השנה. מי שישמח שמחה אמיתית בשמחת תורה – ישמח, בעזרת ה', כל ימות השנה הבאה. ולשם כך אנו נדרשים להזיז הצידה כל דבר שעלול להעיב על השמחה, ולהתמסר בכל ליבנו ונפשנו לעבודת היום – להרים את הרגליים, לרקוד, לשיר, לשמוח עם התורה, לדחוף את עצמנו לתוך מעגלי הריקודים.

הבה נתמסר לשמחת התורה, נצא כולנו יחד בריקודים שמחים, ונשאב לנו שפע של שמחה, אחדות ואמונה לכל השנה כולה.

שמחת החיבור למקורות האנרגייה

גם בתקופות האפלות ביותר בהיסטוריה היהודית לא ויתרו יהודים על שמחת החגים, כי ממנה שאבו את הכוח להוסיף לחיות ולהאמין.

שמחת תורה ימלאו שנתיים למתקפה הרצחנית הנוראה בעוטף עזה. בעבור אלפי משפחות זה יום השנה לנפילת יקריהן, ובעבור משפחות החטופים – היום שבו החל הסיטו הנורא של הדאגה לגורלם והתקווה העזה לשובם.

זה היום שבו החלה מלחמת 'חרבות ברזל', שעדיין (נכון לכתובת השורות) לא השיגה את הניצחון המלא, את הכרעת האויב ואת השבת החטופים. מאות אלפי חיילים עושים את חודש החגים בזירות המערכה, ובני משפחותיהם חרדים לשלומם.

והנה מגיע שמחת תורה, החג החותם את חגי תשרי, ואולי לא ברור לנו איך עלינו לחגוג אותו. סביר להניח שכלי התקשורת יביאו בימים האלה כתבות קורעות לב, שיקשו על הציבור לשמוח. ובכן, מה נכון?

המשמעות העמוקה

התשובה נמצאת בהבנת משמעותה העמוקה של השמחה. יש התופסים את השמחה כתוצאה של מצב רוח טוב או של רצון לבלות וליהנות, ואז מחפשים מקום שבו אפשר 'לשמוח', לרקוד, להתפרק. לעיתים זה אפילו ניסיון מלאכותי לחפות על העדר שמחה על-ידי מה שמתחזה לשמחה. ברור שכאשר מצב הרוח אינו מתאים, אין שום רצון לשמוח.

אבל השמחה היהודית, ובמיוחד שמחת החגים, היא דבר אחר לגמרי. איננו שמחים מתוך 'מצב רוח', אלא מתוך חיבור למקורות האנרגייה הפנימיים שלנו. זו שמחה הנובעת מתוך האמונה שבליבנו ומתוך הבנת משמעות היותנו יהודים, הקשורים לתורת ישראל, למצוותיה ולמועדיה.

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המפוצץ

יכנסו לאתר chabadisrael.co.il ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוני מדי שבוע ותוכלו להיות ממזכי הרבים.

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
17:38	17:53	17:43	17:55	17:55	18:05
18:48	18:50	18:48	18:50	18:51	19:02

שבת ישראל, קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

המלך מסתתר, ואנחנו שמחים?

בשמחת תורה קוראים את פרשת וזאת הברכה: "וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה... לְפָנַי מוֹתוֹ". הפטרת החג היא בתחילת ספר יהושע: "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה'..." נשאלת השאלה, הלא שמחת תורה זה זמן של שמחה, ומדוע קוראים בו תכנים שהם ההפך משמחה, העוסקים במוות של משה רבנו?

המפתח להבנת הדברים טמון במנהג קריאת ההפטרה, ובנסיבות שבהן נוצר. השלטונות גזרו איסור על קריאה בתורה בציבור. כתחליף לכך נתקנה קריאה בספרי הנביאים, ונבחרו הפטרות המקבילות לתוכן הפרשה.

מן המעיין

שמחת תורה

התורה מקיפה

בכל ימות החג אנו עושים הקפות סביב לתורה, ואנו מתפללים לשנה טובה, ואחרי הושענא רבה, כשאנו בטוחים בגמר החתימה הטובה, התורה מקיפה אותנו ומבקשת מאיתנו לקיים אותה כהלכתה.

(תפארת שלמה)

הצלחת האב

בהקפות שמחת תורה אנו אומרים "אנא ה' הצליחה נא". אנחנו מתפללים אל ה' יתברך שתהיה לו הצלחה, כי הוא אבינו. ומהי הצלחת האב? הווי אומר כשיש לו נחת מבניו.

(רבי יחזקאל מקחמיר)

התורה איננה כבדה

בהקפות שמחת תורה היה רבי משה מצ'ורטקוב מחזיק את ספר התורה הכבד בזרועותיו ורוקד עימו כל הזמן. שאלו חסיד אחד: שמה כבד הספר? השיב האדמו"ר: לא, התורה, כשמחזיקים בה, איננה כבדה.

השער החמישי

אמרו רז"ל: "חמישים שערי בינה נבראו בעולם, וכולם ניתנו למשה, חסר אחד". ואולם מכיוון ש"גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם", הרי

מעלת ההפטרה

גם כשנתבטלה הגזירה נמשכה תקנת הקריאה בהפטרה, והעלייה לתורה ל'מפטיר' נחשבת חשובה ביותר (אדמו"ר חב"ד נהגו לעלות ל'מפטיר'). הדבר מצביע על המעלה הרוחנית המיוחדת של ההפטרה, שאף שנתקנה כתחליף לקריאת התורה, בשל הגזירה - יש בה יתרון גדול.

בתורת החסידות מוסבר שדווקא בזמן של גזירות, כשיש 'העלמות והסתרים' על אורו של הקב"ה, מתעורר כוח מסירת הנפש של היהודי, שאינו מתגלה בשגרה.

החכם אינו מסתנוור

למעשה, תכליתם של ההעלמות וההסתרים היא להביא את הגילוי. הקב"ה מסתתר מאיתנו כדי שנחפש אותו. משל לדבר: כשאדם מוזמן אל המלך, תחילה הוא עובר דרך החצר, אחר כך נכנס לארמון ועובר דרך טרקלינים ואולמות שבהם הוא רואה את הפקידים והשרים, ורק לאחר מכן מתקבל אצל המלך עצמו.

לעיתים, מרוב התפעלות מחצר המלך או מההיכלות המפוארים, עלול האורח לשקוע לחלוטין בהתלהבות הזו ולא להמשיך הלאה... ואולם אדם חכם אינו מסתנוור משלבי הביניים

אלא הוא חדור מטרה להגיע אל המלך עצמו, ודווקא הניסיונות להסיח את דעתו מגבירים את נחישותו להגיע אל המלך.

לראות את הניסים

בחייו של משה רבנו השפעתו הייתה גלויה: המן ירד בזכותו, ואפילו הבאר וענני הכבוד חזרו לאחר מות אהרון ומרים - בזכות משה. ואילו לאחר מות משה השתרר מצב של 'העלם והסתור'. לכן ציווה הקב"ה את יהושע "חֲזֹק וְאֶמֶץ" (יהושע א, ו), שלא 'תפעל מההעלם והסתור, ואדרבה - יתחזק ביתר שאת, מפני שדווקא במצבים של חשיכה רוחנית מתגלה כוח מסירת הנפש ומשיגים את ה'מלך' בעצמו.

זה נכון לכל זמן שיש בו 'העלמות והסתרים'. גם עכשיו יש ניסים, אלא שהם מסתתרים מאחורי תהליכים טבעיים, בבחינת "אין בעל הנס מכיר בניסו" (נדה לא, א). בבוא יום שמחת תורה אפשר לפרוץ את כל המחסומים, ולהפיק מההעלם את התכלית הטובה שבו. לכן קוראים את פרשת "וְזֹאת הַבְּרָכָה... לְפָנַי מוֹתוֹ" ומפטירים "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה'", להורות שגם במצב כזה צריכים להתחזק, 'חזק ואמץ', וכך משיגים את ההשפעות הרוחניות של שמחת תורה.

(תורת מנחם, כרך יג, עמ' 49,52)

אמרת השבוע

התעוררות בשמחת תורה

להקפות ליל שמחת תורה (החג השני, בחו"ל) בבית מדרשו של הרבי מליובאוויטש באו בכל שנה אנשי הקונסוליה הישראלית בניו-יורק. בשנת תשל"ו שהה בעיר איש ציבור ישראלי, שהיה מעורב בסערות כואבות בנושאי דת. אנשי הקונסוליה הציעו לו להצטרף, והוא נענה.

הופעתו בבית המדרש הדהימה את הקהל, ואולם הרבי הורה לכבדו באמירת פסוק מפסוקי 'אתה הראת' ובאחיות ספר תורה. האורח ביקש לקחת ספר תורה גדול, והגבאי הציע שייקח ספר קטן, שלא יהיה כבד עליו. הרבי הגיב: "יהודי רוצה לקבל עליו עול תורה, ומבקשים למנוע זאת ממנו!".

במהלך ההקפה הרבי עווד שוב ושוב את השירה והשמחה, והרוקדים והאורח בתוכם רקדו בלי הרף. בשו בו לבית מארחו היה האורח שרוי בסערת נפש ואמר לו: "אני כבר זקן מכדי לשנות את אורחות חיי, אבל דבר אחד אני מבקש - שבבוא עיתי אקבר על-פי ההלכה, ואתה תהיה אחראי שכך יהיה!".

בשעת הסתלקותו של משה השיג גם את שער החמישים.

(המגיד ממזריטש)

אין חשבון

המנהג בשמחת תורה שאין מספר לעולים לתורה, מפני שהמשכת היום היא מבחינת האור המקיף הכללי של התורה, וממילא אין גבול וחשבון.

(ילקוט למועדים)

כל ישראל

התורה מסתיימת ב"לעיני כל ישראל", ו"ישראל" ראשי תיבות "יש שישים ריבוא אותיות לתורה". לכן כל אחד ואחד מישראל מהדר לעלות לתורה ביום זה.

(ילקוט יצחק)

מדוע לא נספד

בעיר יקטרינוסלב נפטר בימי מלחמת העולם הראשונה רב חשוב, ורבנים מכובדים מפליטי המלחמה באו להלוויה. רב העיר, רבי לוי יצחק שניאורסון, חשש שאם ייתנו לכל הרבנים להספיד את הנפטר, תתעכב הקבורה שעות רבות. קבע הרב שרק אחד יספיד, ואמר בחיוך: "מדוע לא נודע מקום קבורתו של משה? אלא חששו שאם שישים ריבוא מישראל היו מתחילים להספידו, לא היה מובא לקבורה עד היום הזה!".

לילב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני יורק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל או שלחו הודעה ל: 051-5415770

ברוכים הבאים

ש"ק ה'ל' מלווה ולווה פרק כא
א' פרק כב
ב' פרק כג
ג' פרק כד
ד' פרק כה
ה' פרק כו
ו' פרק כז

פרק אחד ליום

ש"ק ה'ל' טומאת אוכלין פרק ד'
א' פרק ז'
ב' פרק י'
ג' פרק י"א
ד' פרק י"ב
ה' פרק י"ג
ו' פרק י"ד

ג' פרקים ליום

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
 כתקנת הרבי מליובאוויטש

י"ט - כ"ה תשרי

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: 'האזינו' נט

DAVIDSON

ליל הושענא רבה תשפ"ו

ישיריבו

מופע לנשים

בנייני האומה י-ם

ראשון כ' תשרי 12.10

בהשתתפות: הרבנית ימימה מזרחי

מופע מותח: דין דיין אביב

פתיחת שערים: 22:00 < תחילת מופע: 22:30

איסרו חג סוכות תשפ"ו

ישיריבו

מארח את

מוטי שטיינמץ

בנייני האומה י-ם

רביעי כ"ג תשרי 15.10

פתיחת שערים: 17:00 < תחילת מופע: 18:00

ישיבה בהפרדה

TICKCHACK.CO.IL / GLATTICKET.CO.IL / *6565

גאולפדיה

מנחם ברוד

שמחה פורצת גדרים

מ'ים. על השמחה נאמר שהיא 'פורצת גדר', וממילא בכוחה לפרוץ גם את גדר הגלות ולהביא את הגאולה. החג שמייצג את השמחה הוא חג הסוכות, והשמחה הגדולה ביותר הייתה שמחת בית השואבה, הקשורה לניסוך המים שהיה מתקיים בחג, נוסף על ניסוך היין שהיה מתקיים כל השנה.

יין ומים מסמלים שתי גישות כלליות בעבודת ה'. היין, שיש בו טעם, מסמל עבודת ה' שבאה מתוך הבנה וידיעה. לעומתו, מים, שאין בהם טעם, מסמלים עבודת ה' הנובעת מקבלת עול, מהתבטלות לקב"ה שלמעלה מכל שכל והבנה. מטבע הדברים, כשאדם פועל מתוך הבנה וידיעה, הוא מרגיש יותר שמחה והנאה, ואילו כשהוא פועל מתוך

קבלת עול, אין בזה שמחה מרובה כל כך. אם כן, למה השמחה הגדולה של שמחת בית השואבה קשורה בניסוך המים (שמסמלים קבלת עול והתבטלות) דווקא ולא בניסוך היין (שמסמל הכרה והבנה)?

כאן אנו מגיעים למהותה האמיתית של שמחת בית השואבה. כדי שהשמחה תהיה בלתי-מוגבלת באמת - צריכה גם סיבת השמחה להיות בלתי-מוגבלת. שמחה אמיתית ובלתי-מוגבלת יכולה לפרוץ דווקא כאשר מתעלים מעל השכל

וההבנה. לכן ניסוך המים דווקא הביא את השמחה הגדולה ולא ניסוך היין. כי כשיהודי מתעלה מעל מגבלות שכלו ומגיע לעבודת ה' בבחינת 'מים', קבלת עול שלמעלה מכל שכל והבנה - אוראז הוא מתקשר עם הקב"ה עצמו, ומגיע לשמחה בלתי-מוגבלת באמת.

מפיצים באהבה

ברוך בן יעיש

בן 79
תושב כרמיאל

שימש מורה ואחר-כך עבד בבנק דיסקונט עד פרישתו לגמלאות.

כאשר נפל לידי בפעם הראשונה עלון 'שיחת השבוע', התלהבתי ממנו מייד, ויש פתגם: 'נהנית - ספר לחברך'. החלטתי שאני רוצה להביא את העלון למתפללי בית הכנסת שלנו, 'אהבת ישראל' בעיר.

אחרי כמה שנים עברתי דירה, ואמרתי לרב ריבין, שליח חב"ד בכרמיאל, שאני רוצה להביא את העלון גם לבית הכנסת החדש, 'מעין התורה'. מאז אני מביא אותו בקביעות לשני בתי הכנסת.

יש בעלון הזה כל מה שצריך לשבת או לחג. סיפור, אקטואליה, דברי תורה, גאולה, והמדורים 'רציית לשאול' והשאלה בהלכה, שנוגעים בדברים רלוונטיים מאוד; אישיות מיוחדת בעמוד האחורי, ומדורים לילדים - ממש מושלם. אני שמח שיש לי היכולת לזכות בו את הרבים.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה' בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים < 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.

מכון קדושת האות חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)

054-3175116

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

תשלום הוגן

kdushathat@gmail.com

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

השמחה היהודית ניצחה

קולות השמחה והתנועה הערה של היהודים סביב בית הרבי, הטריפו את דעתו של השכן האנטישמי. הוא לא היה יכול לשאת את שמחתם. איך הם יכולים לשמוח? מוטב יצטנפו בבתיהם ולא יראו את פרצופם ברחוב!

קולות השמחה בקעו מהאולם שבו נערכו הקפות שמחת תורה בעיר לייפציג שבגרמניה. קהל גדול עמד על רגליו ושירה אדירה בקעה מפיו. זה ליל החג בבית מדרשו של רבי ישראל פרידמן, האדמו"ר מבויאן. הרבי אווז ספר תורה ופניו להבים. אחוז דבקות הוא מסמן בידו מדי פעם להגברת השמחה, והקהל נענה בהתלהבות.

האווירה החגיגית ששרתה באולם הייתה מנוגדת כל-כך למציאות הקודרת ששרתה בחוץ.

השנה הייתה תרצ"ד (1933), וגרמניה למעשה כבר הייתה דיקטטורה נאצית מלאה, כשנה לאחר עליית הצורך היטלר ימ"ש לשלטון.

האווירה הרעילה כלפי היהודים הורגשה היטב. ההתפתחויות הפוליטיות עוררו דאגה רבה בקרב היהודים. הם ניסו לחזק את עצמם כי התופעה השטנית בת חלוף, וכי בוודאי העם הגרמני הנאור יתעשת לנוכח שאיפותיו המטורפות של הצורך, ואולם הפחד והחששות הורגשו היטב.

כל כמה ימים פורסמו גזירות חדשות ומשונות. טיפות רעל טופטפו באוזני העם על בסיס יומי, והאנטישמיות נקלטה והלכה ברצון ובחביבות בקרב העם, שנשא את דגל הקידמה והנאורות.

סמוך לאולם שבו נערכו ההקפות התגורר נגר גרמני, אכול שנאה ליהודים. מראה היהודים השמחים וקול שירתם ההמונית עוררו בו זעם בלתי-נשלט. למחרת החג החליט לפעול: הוא הגיש קובלנה לבית המשפט בטענה להפרת השקט מצד היהודים ולהפרעה לחייו הפרטיים.

בימים רגילים הייתה התביעה נדחית על הסף, אך כעת, בשלטון הנאציזם, התקבלה התלונה בחווה רבה. בחריצות גרמנית נשלחה איגרת רשמית מטעם בית המשפט למעונו של הרבי, ובה נכתב כי עליו להתייצב לדין על הפרת הסדר הציבורי.

הגבאי פתח את המעטפה ועיניו חשכו. עמידה למשפט בתקופה כזאת היא מתכון בטוח לצרות נוראות. אם גזר הדין יסתכם בכמה שנות מאסר בלבד, עדיין יחשב הדבר בבחינת נחמה.

הגבאי נכנס לחדרו של הרבי בפנים מודאגות. הוא הניח את המכתב על שולחנו, ולא הוסיף מילה. "מי התובע?", שאל הרבי.

"לא התייצב למשפט". הרבי מבויאן וציון קברו (צילום: מיי צדיק)

מראה היהודים השמחים וקול שירתם ההמונית עוררו בשכן האנטישמי זעם בלתי-נשלט. למחרת החג הגיש קובלנה לבית המשפט בטענה להפרת השקט

"הנגר שגר בסמיכות לאולם", השיב הגבאי.

"אינני מתכוון לעמוד למשפט מול נגר. זה לא מתאים לי", הפטיר הרבי בנימת זלזול.

הגבאי נחרד. הוא לא הצליח להתאפק ותהה בליבו אם אכן הרבי מבין את חומרת המצב. למראה הבעת פניו חזר הרבי על דבריו: "כבר אמרתי שאין בכוונתי לגשת למשפט עם נגר". הגבאי שמע את הדברים בדומייה והמתין לקביעת המועד למשפט, בתקווה להבין מה בכוונת הרבי לעשות.

כעבור כמה ימים הגיע מכתב שני מבית

המשפט ובו נקב התאריך – 23 באוקטובר, ג' במרחשוון. רעדה אחזה בגבאי. בעקבות תגובתו הנחרצת של הרבי לא נשכר עורך דין, לא הוכנו טענות הגנה, וכעת המשפט קרוב כל-כך!

בפנים חיוורות נכנס הגבאי לחדר הרבי ובידיים רועדות הגיש לו את המכתב השני. "אני אפשר להתחמק עוד. המשפט כבר קרוב מאוד", אמר בחרדה.

פני הרבי נשארו שלווים כתמיד. "הלוא כבר אמרתי לך שאין בכוונתי להתייצב למשפט מול נגר", אמר בטון רגוע לחלוטין.

בליל המשפט ערך הרבי סעודת הילולא מיוחדת לציון יום השנה להסתלקותו של רבי ישראל מרוז'ין, מייסד שושלת רוז'ין (בשנת תרי"א). את ההילולא ניהל הרבי כרגיל. הוא נשא דברי תורה ועורר את הנוכחים בדברים נלהבים. קשה היה להאמין שמחר הוא עתיד לעמוד לדין בבית המשפט הנאצי, ועדיין לא הכין דבר לקראת הדיון. לאחר ברכת המזון רכן הגבאי לעבר הרבי ולחש: "מה להכריז על זמן תפילת שחרית מחר בבוקר?".

שאלת הגבאי לא הייתה תמימה. הדיון בבית המשפט היה צריך להתחיל באותה השעה שבה אמורה להתקיים התפילה. בשאלתו רצה הגבאי לרמוז לרבי על המשפט הצפוי ועל הסכנה הנשקפת לו.

"התפילה תתקיים כרגיל, בשעה שמונה בבוקר", השיב הרבי בקצרה, מתעלם לחלוטין מרמזות הגבאי.

"והלוא בשעה שמונה עתיד המשפט להיפתח!", הקשה הגבאי, נואש.

"הלוא כבר אמרתי לך שאין בכוונתי להתייצב למשפט!", חזר הרבי בנחרצות. כעת נותר הגבאי חסר מילים. הוא קיווה לישועה שלא בדרך הטבע.

הבוקר הפציע. כחצי שעה לפני התפילה נשמעו פתאום זעקות שבר מביתו של השכן, שונא היהודים. עד מהרה נפוצה השמועה: בעודו מתכוון לצאת לבית המשפט, התמוטט פתאום ומת.

מאחר שהתובע נעדר מהמשפט, בוטל הדיון והתלונה נסגרה. הרבי אכן לא נדרש להתייצב למשפט מול איש רע לב זה.

(על-פי 'תפארת ישראל')

השנה זוכים לחיים בזכות הצלת חיים של תינוק!

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

מוקד תרומות: 3042* www.efrat.org.il

מי יחיה בזכותך!

אפיקים
טכנולוגיית מים מתקדמת

נרים כוסית מים בנועם
לחיי השנה החדשה!

כבר בחגים הקרובים התקדמו לנועם 2
ותיהנו משפע מים חמים וקרים
עם טכנולוגיית שבת למהדרין.
שתיהיה לכולנו שנה טובה!

מוקד הזמנות:
077-230-4757

נעם
בית אפיקים שבת

עם הרב מאיר מוריוסף
מנהל בית חב"ד בפרדסיה

רציתי לשאול

**בשמחת תורה מנסים
שוב ושוב להכניס אותי
למעגל הריקודים, אבל
אני לא אוהב לרקוד.**

הקושי לרקוד
בשמחת תורה הוא
אתגר מוכר. הדרך
להתגבר עליו היא על-
ידי ראיית הריקוד לא
כפעולה חיצונית, אלא
כעבודת נפש עמוקה.

ראשית, הריקוד הוא הזדמנות לביטול
עצמי והתמזגות עם הכלל. בתוך המעגל
אין ראש וסוף, וכולם שווים. התמסרות
לתנועה המשותפת משחררת את האנו
ומחברת אותך למעגל הכללי של עם
ישראל.

שנית, חשוב לזכור שהשמחה שוברת
מחיצות. הריקוד הוא ביטוי של שמחה
פשוטה על מתנת התורה שקיבלנו,
וזו שהפכה אותנו לעם. עלפי תורת
החסידות, שמחה של מצווה היא כוח
עוצמתי, שיכול להרים את האדם, לשבור
את המחסומים הפנימיים שלו ולחבר

אותו לקב"ה.

ועוד נקודה למחשבה: הריקוד הופך
אותך ל'רגליים' של התורה. שווה בנפשך
שהתורה עצמה רוצה לרקוד ביום הזה,
אבל אין לה 'רגליים'; ואתה יכול להיות
ה'רגליים' שלה! זוהי פעולת חסד
ייחודית, שבה אתה נעשה כלי להעצמת
הקדושה בעולם.

אם כן, הריקוד הוא עבודת לב
שמבטאת פשטות והתמסרות. כאשר
אתה משחרר את הצורך 'לחשוב' על
הריקוד ומתמקד בכוח המעגל והאחדות,
הריקוד נהפך לחוויה טבעית ומשחררת,
שבאה ממקום עמוק, גם אם היא לא באה
לך בקלות.

נוסף על כך מומלץ להתבונן בדברי
הרבי הרי"צ מליובאוויטש, בשם אביו
הרבי הרש"ב, וזה לשונו: "את ארבעים
ושמונה השעות [בחו"ל; בארה"ק -
עשרים וארבע שעות] של שמיני עצרת
ושמחת תורה צריכים לייקר במאוד.
בכל רגע אפשר לשאוב אוצרות בדליים
ובחביות, בגשמיות וברוחניות, וכל זה
עלידי הריקודים". אז בהחלט שווה
לרקוד ולא להחמיץ הזדמנות יקרה מפז
זו.

יזכור' ביום טוב

שזכותם תגן עלינו ועל זרענו.

האשכנזים נוהגים להזכיר נשמות
ולידור צדקה בעד המתים אחרי קריאת
התורה, קודם תפילת מוסף - ביום
הכיפורים, בשביעי של פסח (ובחו"ל:
באחרון של פסח), בשבועות (בחו"ל ביום
השני) ובשמיני עצרת. הספרדים נוהגים
לומר 'השכבה' בימים טובים ובעוד
הזדמנויות, בעת הקריאה בתורה, ולידור
לצדקה בעבור הנפטרים.

מי שהוריו חיים - יוצא מבית הכנסת
(ונוהגים גם לסגור את הדלתות), אבלים
בתוך י"ב חודש נשארים בפנים, אך אינם
אומרים את הנוסח (ויש שנהגו לצאת).

ברבות מעדות אשכנז נוהג להזכיר
נשמות בשם האב דווקא, אך יש מהן, וכן
מנהג חב"ד, הנוהגות להזכיר בשם האם
דווקא, וכן מנהג הספרדים.

מקורות: ר"ה ט"ז. ספרי ט"פ שופטים, ופסיקתא שם.
טושו"ע או"ח סי' תרכ"ט, ונו"כ. שו"ע אדה"ז שם סי' ד.
רמ"א סי' קי"א. לבוש סי' תצ"ט. קב הישר פ"ו. גשר
החיים פ"א. נטעי גבריאל הל' אבילות ח"ב פנ"ח ט. וש"נ.
ספר המנהגים - חב"ד ע' 59. אנציקלופדיה תלמודית ערך
הזכרת נשמות - ח"ח ע' תרג ואילך. מדרוך ב"ד רבני
חב"ד באה"ק ליום הכיפורים תשפ"ו פ"ה סל"א ואילך וש"נ.

הלכה למעשה

הרב מנחם ובהה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

**שאלה: מדוע נוהגים
להזכיר נשמות בימים
טובים דווקא, ומה הם
המנהגים בזה?**

תשובה: אמרו חז"ל: "כפר לעמך
ישראל" - אלו החיים, שמתכפרים
בממונם; 'אשר פדית' - אלו המתים,
שמתכפרים בממון החיים". מכאן המנהג
להזכיר נשמות ביום הכיפורים.

כך נוהג גם בחגים, אף שהיו ראשונים
שסברו שאין להזכיר נשמות ביום טוב.
ה'לבוש' מסביר שבחו"ל נוהגים להזכיר
נשמות בכל יום טוב שקוראים בו את
פרשת "כל הבכור" (דברים טו, טז), מפני
שנאמר שם "איש כמתנת ידו", ומזכירים
את הנשמות עם נתינת הצדקה. בספר
'קב הישר' נכתב שבכל רגל מתאספות
נשמות האבות והצדיקים בבית המקדש
של מעלה, ולכן מזכירים נשמות, כדי

תקציר: מר יורם, מפקד הכלא, ממתיין במשרדו בחיל ורעדה להכנסו של ראש משלחת הבדיקה, ומי נכנס? ג'קי! "אני ידיו הקרוב ביותר של ראש המשלחת", מספר לו ג'קי

יורם מבטיח להשתנות

הנרגשים, שהקיפו אותו בצפייה דרוכה. "נבהל לגמרי, הבחור, והבטיח להשתפר!", בשר בקול צוהל, לשמחת כלם, "ועכשו, כלם לחזרים, חברים. ההצגה הסתיימה". ג'קי היה גבור היום. את הדרך בחזרה לתאו עשה כשהוא נשא על כפיים, בידי האסירים, כחתן היוצא מחפתו...

"אז מה אתה אומר על אבא שלי?", סים צ'יקו את ספורו המרתק, בגאווה רבה, "לא גאון?". ואני הסבמתי אתו בהחלט, רק שבלבי חשבתי שהתחכום הרב הזה יכול היה להיות מנצל בתחומים יותר רציניים מאשר 'סדור' של מנהל כלא יהיר ולא חכם במיוחד. מצד שני, מה יותר חשוב מלהקל מעל מאות אסירים וסוהרים את עלו של אותו יורם? ואהבת לרעה כמור – זה כלל גדול בתורה!

"אתה יודע?", חיקתי, "די משעשע לחשב על המנהל הגדול שוכב בבגדי אסירים מתחת לשמיכה ורועד מפחד למוצא פיו של אבא שלך..." שוב געינו בצחוק משתף. זה היה באמת מחזה ששונה לראות! "העקר שבעת התנהגותו שלו משתפרת, אני מקווה. נכון?", ברחתי, וצ'יקו אשר – חלקית! "כן, בהחלט! זאת אומרת, תלוי כלפי מי... אבא שלי אמר שחל שפור נכר ביחסו של יורם לכלל האסירים והסוהרים. רק שלגבי אבא שלי, משום מה, יחסו נותר צונן ומרחק. נראה שאין הוא יכול לסבל שאבא שלי הוא שהציל אותו מפגישה עם ראש המשלחת כשפגימת אסירים לגופו. יש תופעה פסיכולוגית כזאת, שבני-אדם מסתמים נוטים לנטר ולשנא דוקא את מי שעזרו להם הכי הרבה!", חזר צ'יקו על ההסבר שאמר לו אביו. פניו התענגו.

הצטרפתי לשמע ואחלתי לצ'יקו שבבוקר הבא אצל אבא שלו יחזר עם בשורות משמחות יותר, ובכל מקרה, הזכרתי לו שאבא שלו אמור להשתחרר בשל התנהגות טובה בתם שני שלישים בלבד מתקופת מאסרו המקורית, כך שבועוד חדש וחצי הוא כבר בחוץ!

כך חשבנו אז...

מפקד הכלא התקשה להאמין. "וגם לו, לראש המשלחת הזה, קוראים ג'קי? כמו לך?".

"כן", ענה ג'קי. "זו היתה החלטה של ההורים שלו. מאז שקראו לי ג'קי, התחילו גם ההורים שלו לקרוא לו ג'קי! אגב, מלה אחת שלי, המפקד, וראש המשלחת הזה, ג'קי ידידי, מתקפל מפה ולא נכנס למשרד שלך! אתה אפילו לא תראה אותו. לבקש ממנו?".

"בטח, בטח! בבקשה!", התחנן מר יורם. "אין בעיה, התרצה ג'קי בקלות. בתנאי שתקשיב קודם למה שיש לי להגיד לך, בסדר? שים לב! הפעם, למזלך, ראש המשלחת זה ג'קי. ומה

תעשה אם ישלחו מחר או מתישהו משהו אחר?". מר יורם שתק.

"אז אני אעזר לך הפעם, מר יורם, בתנאי שיורם אתה לא מציק לאסירים. לחלוטין! מספיק שהם בכלא, אין צורך להוסיף על כך! אתה תהיה נחמד, יורם! כן, כן! נחמד ומתחשב ועוזר ככל שרק תוכל. אם תבטיח לי את זה עכשו בהן צדקה, אני עכשו יוצא מהמשרד ושולח אותו החוצה ושוב לא תשמע ממנו. עשינו עסק?".

יורם מהר להניח ידו על לבו. "מבטיח!", הצהיר בקול רועד. "אז עכשו אתה מסלק אותו מפה?" "בטח! כאלו לא הגיע הנה מעולם!", עלץ ג'קי. "תמתין בפנים עוד עשר דקות, וכשתצא, לא תראה זכר מפל המשלחת הזו! על אחרייתי", ומר ג'קי יצא מלפני המפקד החוצה, אל האסירים והסוהרים

פרשה מי יודע

שבתו של משה

שאלה: בברכתו של משה לראובן הוא אומר: "יחי ראובן ואל ימת". מה הפוננה?

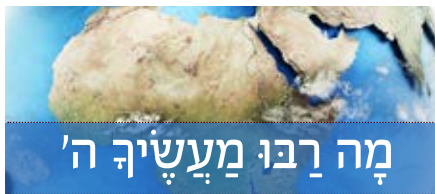
תשובה: זו ברכה שבני השבט לא ימותו בטרם עת או במלחמה. הרלב"ג מסביר שברכת משה מכוננת לזמן שבו חטאו עשרת השבטים ונגזרה עליהם גלות. משה רבנו ברכם שלא ימותו בגלות זו. ברכה זו היא לכל עשרת השבטים, ומשה אמרה לראובן, בהיותו השבט הראשון שברך.

שאלה: התורה מספרת: "וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב על-פי ה'". מי כתב את הפסוק הזה?

תשובה: בשאלה זו יש מחלוקת בגמרא (בבא בתרא טו,א): רבי יהושע אומר שמהפסוק הזה והלאה כתב יהושע. רבי מאיר מקשה עליו: והלא משה אומר ללוויים "לקח את ספר התורה הזה, וכי מסר להם ספר תורה שחסרים בו פסוקים? לכן הוא סבור שהקדוש-ברוך-הוא הכתיב למשה מה לכתב, "ומשה כותב בדמע" – הינו שעיניו זלגו דמעות בשעה שכתב על מותו.

שאלה: התורה מסתיימת בשבחי של משה רבנו: "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה", ובפסוק האחרון נאמר: "ולכל היד החזקה... אשר עשה משה לעיני כל ישראל". מה הפוננה?

תשובה: רש"י משיב ש'היד החזקה...' לעיני כל ישראל היתה שבירת הלוחות לעיניהם, לאחר שירד מהר סיני וראה שחטאו בעגל. נשאלת השאלה מדוע מכל פועלו של משה נבחר דוקא המעשה הזה לסים בו את התורה? הרבי מליובאוויטש מסביר ששבירת הלוחות מבטאת את אהבת ישראל העצומה של משה. כדי להציל את בני ישראל שבר את הלוחות, ובכך החזיר אותם בתשובה ופעל שהקדוש-ברוך-הוא יסלח להם.

מה רבו מעשיה' ה'

הצייד המשלמת

מי הצייד המצלח ביותר בבריאה? בטח אתם חושבים על אריה או על פריש. ובכן, לא. זה דוקא חרק מעופף, השפירית.

היא נראית שברירית ועדינה, אבל היא אימת החרקים הקטנים. חוקרים הגיעו למסקנה שאחוזי ההצלחה שלה בצייד מגיעים לתשעים ושבעה אחוזים. לא פעם היא צדה ואוכלת את טרפה תוך כדי מעוף.

השפירית טסה באוויר כמו רחפן משקלל. היא יכולה לעוף לאחור או על הגב, בעזרת ארבע כנפים שקופות וארכות, שמגיעות לאורך של שבעה סנטימטרים. כל אחת מהכנפים נעה עצמאית, מה שמקנה לה יכולת תמרון מפלאה.

ואם לא די בכך, השפירית זקתה בראיה החדה ביותר בעולם החרקים. בכל אחת משתי עיניה יש כשלושים אלף עדשות זעירות. היא יכולה לראות לכל כוון – שלוש מאות וששים מעלות. השפירית מגיחה בהפתעה מאחורי הטרף, מתגנבת בזריזות ותוקפת אותו בטרם הבין מה קרה.

השפירית מחשבת היכן ימצא הטרף שלה, ומכוננת את כוון הרוחף שלה לשם. היא גם תשמר על מהירות קבועה של מטר אחד בשנייה מהר יותר ממנו. שיא המהירות שלה הוא שלוששים וחמשה קילומטרים בשעה.

לשפירית צבעים סגוגיים. על גופה יש כמין מראות זעירות, שמתרגמות את האור שמגיע אליהן בצבעים שונים. חוקרים סבורים שבעזרת הצבעים האלה השפיריות משרדות מסרים זו לזו.

השפיריות מטילות ביצים במים, ומהן בוקעים זחלים שנקראים נימפות. במשך תקופה שבין שנתיים לשש שנים הנימפות חיות במים, ובשלב מסים פורשות כנפים ויוצאות לטוס. השפירית הבוגרת תזיה כמה שבועות בלבד.

מאת: דניאל גורדון

לֵב מְלָכִים
וְעֵשָׂרִים

8

איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: עשירי העירה סוגרים עסקה עם יועצו של הדי, וזה הולך לארמון לבצע את זממו - סבול מני סגן הרב הראשי, והחלשות בוחה של הרבנות בתוניסיה

מהיבן!
אבל אין פתנות
חכם, ידיד... בפה
תחפץ בתמורה?

בתמורה?
מכש לא... אלא
מתוך דאגה בנה!

הוא פשוט לא
מתאים... בחירה
לא נכונה...

על מה אתה מדבר?
לא תמצא חכם
במיתו בכל הארץ!
עני, שונא בצע,
בעל מדות טובות,
פנה יא נחוש.

תבן, הוד מעלתו, אבל
יש לו גם צד נוסף,
נועז, עקשני, חתרני...

יתאר לעצמו הוד מעלתו,
שאדם קנאי זה ימצא פגם
בהתנהלות הפיננסי. האם
יעלים עין? האם ישחק?

אוי ואבוי, זה כל מה
שחסר לי.
חכם, אבל לא צייתן...
זאת וואחד בעיניה!

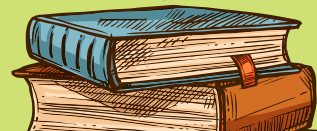
לוי יהי
בדבריו!

עושה ראש
שהוא באמת לא
מתאים לתפקיד...
תבן שנאלץ לפנות
מישהו אחר...
מי ידע...

הפסוק: יבוא

אחרי שחובטים את הערבות ברצפה בהושענא רבה אין לזרק אותן על הארץ, מפני שיש בזה בזוי מצוה. יש הנוהגים לשמר אותן לשרפת החמץ, כדי לקיים בהן מצוה אחרת.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

שמחת התורה כמרפא לשכול

תעודת זהות: יהודה לנצקרון, בן 56, נולד בלונדון ועלה ארצה בילדותו. איש נדל"ן בעברו. לאחר שאיבד את אחיו הצעיר בפיגוע, החליט להקדיש את חייו להנצחת חללים, באמצעות עמותת 'מנציחים' שהקים.

כאב: הכול התחיל לפני 24 שנים, כשאחי הצעיר נפתלי, בן 13, נרצח בפיגוע. הוא למד בישיבת בני חיל בקדומים, נסע בהסעה לשומרון, ומחבל שנשא עליו חגורת נפץ קטע את פתיל חייו. הייתי אז אב לשלושה, והאובדן טלטל את עולמי. אחרי השבעה בחרתי להתמודד עם הכאב על-ידי עשייה וזיכרון חי. הקמתי שני בתי כנסת ובית מדרש, הכנסתי שלושה ספרי תורה, הקמתי את גן '12 השבטים' ופינת חי, הוצאתי ספר זיכרון ועוד – הכול לזכרו של נפתלי.

חלום: כעבור שנתיים, כשאני בדרך לעוד מיזם לזכרו של אחי, נגלה אליי פתאום בחלום ואמר לי: 'יהודה, מספיק. עכשיו הזמן שלך לעזור למשפחות שכולות אחרות'. הרגשתי שזו צוואה, והתחלתי לפעול. משפחות ועמותות פנו אליי, ומצאתי את עצמי נשאב לעולם השכול מתוך שליחות, מסייע בגיוס כספים ומוציא לפועל מיזמי הנצחה.

הנצחה: במרוצת השנים הבנתי שההנצחה הטובה ביותר בעבור המשפחות היא הכנסת ספר תורה. כך יצא לדרך מיזם 'עץ חיים', המנציח את העץ שנגדע על-ידי תורת חיים. מדובר בספרי תורה ישנים, שנפסלו ו'נשכחו' בארון הקודש. אנחנו מתקנים את הספר, בעלות של שליש מרכישת ספר חדש, וכך מקימים לתחייה – גם את ספר התורה וגם את זיכרון המנוח. הכנסנו עד היום עשרות ספרי תורה כאלה.

חיבור: אשתף אתכם בסיפור: תתאלוף מפורסם, אדם רחוק משמירת תורה ומצוות,

חומש: המיזם ההיסטורי שלנו 'חומש הגיבורים', הרואה אור בימים אלה ממש, נולד אחרי 'חרבות ברזל', שבה נפלו 960 אנשי כוחות הביטחון. פנינו אל המשפחות וביקשנו את אישורן לצרף את ילדיהן. כל משפחה התבקשה לכתוב זיכרון מסכם על יקירה, ומאות רבנים כתבו דברי תורה מותאמים, לכל חלל. וכך, אחרי עבודה קשה, פרי השקעתם של עשרות אנשי צוות, נחלק השנה בערב שמחת תורה את הספר למשפחות השכול. זו השקעת ענק של מיליון וחצי שקלים.

כתיבה: השליחות הזו התחילה מנפתלי, שלא זכה לחיים מלאים. כשנולד בני, עידו נפתלי, ייבדל לחיים טובים, החלטתי לכתוב ספר תורה לברי-המצווה שלו. למדתי את עבודת הסת"ם, והקדשתי לכתיבה חמש שנים, שכן אינני סופר ותיק ולוח הזמנים שלי לא איפשר לי לעסוק בכך שעות רבות ביום. אם בכל הכנסה אני שמח ומתרגש, כאן זה היה בעבורי משהו מיוחד, והרגשתי שוב עד כמה אין תחליף לחיבור בין זיכרון לחיים. לא להנציח כאב אלא להוסיף אור ותקווה.

קריאה: אני פונה אל הגבאים: תנו לנו את הספר שיצא אצלכם משימוש. נשקיע בתיקון, והוא ייכנס לבית כנסת לזכר חלל. על המעיל אנחנו משאירים את שם המשפחה הקודמת שתורמה את הספר, ומוסיפים גם את הנופל, וכך יוצרים זיכרון משותף. חידשנו 170 ספרים, כבר הכנסנו 25 ספרים ועוד 25 יוכנסו בקרוב. אני פונה גם אל המשפחות השכולות ואל כלל הציבור, להיות שותפים איתנו במיזם. והעיקר שנזכה בקרוב ממש לשמוח עם הנופלים בתחיית המתים, בגאולה האמיתית והשלמה (לפרטים: 03-7511107, מוקד ווטסאפ).

האח השכול החליט להנציח את אחיו שנרצח בפיגוע בשורת מיזמים. בעקבות חלום מסעיר יצא למסע להנצחת כלל משפחות הנופלים, ועושה זאת בגדול

"ההנצחה הטובה ביותר היא הכנסת ספר תורה". יהודה

מימין: יהודה ואחיו נפתלי הי"ד. משמאל: מיזם 'חומש הגיבורים'

קיבל ספר תורה לזכר בנו. בסיום האירוע אמרנו לו שייקח את הספר ויחליט לאן להכניסו. הוא הרים את ספר התורה וחשב איפה להכניסו ברכב, ואז החליט להניחו בין שני בניו שישבו במושב האחורי. 'הרגשתי שוב שאנחנו משפחה אחת', אמר. מאז נקשר מאוד לספר התורה.

אתכם לאורך כל הדרך
צוות גפן בסד

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

ביטוח ופיננסים למבור החדרי

גפן בסד שמחה לעמוד לצידכם
ולהעניק מגוון רחב
של ביטוחים משתלמים
שהופכים את החיים
לביטוחים יותר

יעלה
בטחוננו